

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/139/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010631
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3812010631.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému B. N. a spol. pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 a iné, na verejnom zasadnutí dňa 06. júna 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/204/2012 zo dňa 25. mája 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/204/2012 zo dňa 25. mája 2017, boli obžalovaní B. N., B. K. a V. O. za skutok v bode 1 uznaní za vinných z trestného činu výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. č.140/1961 Zb. v znení zákona č.227/2005 Z.z., obžalovaný V. O. bol za skutok v bode 2 uznaný vinným z prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.33/2011 Z.z., obžalovaný B. K. za skutok v bode 3 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.334/2012 Z.z., obžalovaný B. N. za skutok v bode 4 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.224/2010 Z.z., za skutok v bode 5 bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.1/2014 Z.z., za skutok v bode 6 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.1/2014 Z.z., za skutok v bode 7 bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.331/2011 Z.z., za skutok v bode 8 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.236/2012 Z.z. a za skutok v bode 9 z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.236/2012 Z.z., ktorých sa dopustili na skutkovom základe, že

1)

dňa 13.01.2005 okolo 17.00 hodiny v Reštaurácii V. v B. vulgárne nadávali obsluhujúcemu personálu a hosťom, rozbíjali zariadenie reštaurácie, po upozornení personálom sa pokúsili fyzicky napadnúť čašníčku F. Z. a keď na jej obranu vystúpili W. M. a N. W., týchto sa pokúsili spoločne napadnúť a poudierať stoličkou, na poškodených útočili päšťami, ktorý útok sa sčasti poškodeným W. M. a N. W. podarilo odvrátiť a utrpeli len menšie zranenia, ktoré si lekárske ošetrenia nevyžiadali, poškodením zariadenia spôsobili majiteľovi reštaurácie škodu 139,41 eur,

obžalovaný V. O.

2)

v presne nezistenom čase koncom mesiaca máj roku 2011 v B. na O. ulici, pri obytnom dome číslo XXX/XX kúpil a následne prevzal od X. Z. za cenu 12 eur alebo 20 eur a krabičku cigariet jeden kus dámsky bicykel značky Y. J. šedočiernej farby, výrobné číslo N ktorého reálna hodnota bola 225 eur, o ktorom mal v tom čase vedomosť, že bol získaný trestným činom krádeže iného páchatela,

obžalovaný B. K.

3)

dňa 16.09.2013 asi o 08.30 hodine v B. na L. ulici, v blízkosti predajne J. M. odcudzil zo stojana bicykel značky H. laser, výrobné číslo: LQ XXXXXXXXX v hodnote 250 eur, čím spôsobil poškodenému V. B. škodu 250 eur,

príčom skutok spáchal, hoci bol rozhodnutím Obvodného úradu v Prievidzi, Odborom všeobecnej vnútornej správy v rozkaznom konaní, číslo ObU-PD-OVVS-2013/04915-00002 zo 14.05.2013, právoplatným dňa 10.06.2013 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 Zákona číslo 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorý spáchal dňa 22.04.2013,

obžalovaný B. N.

4)

dňa 01.10.2012 v čase okolo 20.00 hodiny v B. na ulici I. číslo 6, v Obchodnom dome N. vzal z predajnej plochy a vložil si pod bundu, ktorú mal oblečenú na sebe jeden kus holiaci strojček D. M. v hodnote 8,99 eur, následne prešiel cez pokladničnú zónu, tovar nepriznal a nezaplatil zaň, čím spôsobil poškodenej spoločnosti N. M. republika v.o.s. Z., G. cesta XX/A, IČO: XXXXXXXXX, škodu odcudzením vo výške 8,99 eur,

hoci bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza v blokovom konaní, číslo bloku AC XXX XXX zo dňa 14.06.2012, právoplatným toho istého dňa uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods.1 Zákona číslo 372/1990 Zb. O priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená pokuta vo výške 30 eur,

5)

- dňa 22.05.2014 v čase o 15.30 hodine v predajni I. v T. centre N. v B. na I. ulici, na predajnej ploche si vzal jeden kus mixážny pult značky K., mixážny pult DJ H. R. a vložil si ho pod mikinu, ktorú mal na sebe oblečenú, takto prešiel cez pokladničnú zónu, pri pokladni tovar nepriznal a prešiel cez pokladňu bez zaplatenia za uvedený tovar, čím spôsobil spoločnosti I., a.s., IČO: XX XXX XXX, sídlo: Z., G. č. XX, škodu vo výške 100 eur

a to napriek tomu, že bol Okresným úradom Prievidza, v konaní, sp. zn. OU-PD-OVVS-2014/00815 rozhodnutím zo dňa 24.02.2014, právoplatné dňa 08.04.2014 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 Zákona číslo 372/1990 Zb. a bola mu zaň uložená pokuta 40 eur, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2014

a hoci trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 109/2012 zo dňa 21.12.2012, právoplatným dňa 05.01.2013 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace nepodmienečne v ústave so stredným stupňom stráženia,

- dňa 28.05.2014 v čase o 08.30 hodine v predajni N. v B. na I. ulici číslo XX, na predajnej ploche si vzal jeden kus digitálnu váhu značky Z., vložil si ju pod mikinu s nápisom „G. music never stops“, ktorú mal na sebe oblečenú a takto prešiel cez pokladničnú zónu, pri pokladni tovar nepriznal a prešiel cez pokladňu bez zaplatenia za uvedený tovar, čím spôsobil spoločnosti W. SK s.r.o., IČO: XX XXX XXX, sídlo: Žilina, Dlhá č. 85, škodu vo výške 25 eur

a to napriek tomu, že bol Okresným úradom Prievidza, v konaní, sp. zn. OU-PD-OVVS- -2014/00815 rozhodnutím zo dňa 24.02.2014, právoplatné dňa 08.04.2014 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 Zákona číslo 372/1990 Zb. a bola mu zaň uložená pokuta 40 eur, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2014

a hoci trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 109/2012 zo dňa 21.12.2012, právoplatným dňa 05.01.2013 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace nepodmienečne v ústave so stredným stupňom stráženia,

6)

dňa 07.02.2013 v čase okolo 18.58 hodiny v B., vo O. na ulici M. W. číslo XX vzal z predajnej plochy dva kusy konzervy tuniak vo vlastnej šľave s hmotnosťou 185 gramov značky HAMÉ v celkovej hodnote 1,78 eur a schoval ich do kabelky svojej priateľky B. Z., následne spoločne prešli cez pokladničnú zónu bez priznania tovaru a zaplatenia, čím spôsobil spoločnosti M. S. W. s.r.o. so sídlom I. N. č. XXX/X, B., IČO: XX XXX XXX, škodu odcudzením v celkovej výške 1,78 eur,

napriek tomu, že bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza v blokovom konaní, číslo bloku AC 107 076 zo dňa 14.06.2012, právoplatným toho istého dňa uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods.1 Zákona číslo 372/1990 Zb. O priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia - pokuta vo výške 30 eur

a napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 109/2012 z 21.12.2012, právoplatným dňa 05.01.2013 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

7)

dňa 22.07.2012 v presne nezistenom čase kliešťami vylomil J. vložku na vchodových dverách bytu číslo X na J. B. ulici číslo XX v B., FAB vložku vymenil za svoju a v byte zotrval bez vedomia poškodeného B. L. do 04.45 hodiny dňa 28.07.2012, čím spôsobil poškodenému škodu poškodením zariadenia 10 eur,

8)

dňa 01.09.2012 asi o 14.30 hodine v B. na I. ulici, na autobusovej zastávke, v blízkosti parkoviska Obchodného domu N. využil moment, keď poškodený G. G., ktorý bol pod vplyvom alkoholu zaspal a odcudzil mu mobilný telefón značky Y.-XXX, R.: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu s baterkou a M. kartou T-Mobile v hodnote 100 eur, striebornú retiazku s prívieskom v hodnote 50 eur a strieborný náramok v hodnote 20 eur, ktoré veci mal poškodený na sebe a telefón mal na zemi pri nohách, čím spôsobil G. G. škodu odcudzením 170 eur,

9)

v presne nezistenom čase v období od 15.09.2012 do 17.09.2012 v B., zo spálne bytu na G. ulici číslo X/X odcudzil poškodenej W. N. platobnú kartu VÚB, a.s. k jej osobnému účtu, číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX, s kartou následne dňa 17.09.2012 o 21.03 hodine bez jej súhlasu vykonal výber sumy 200 eur v bankomate na Z. ceste číslo XX v B., čím spôsobil poškodenej W. N. škodu 200 eur.

Okresný súd u obžalovaného B. K. podľa § 44 Tr. zák. za skutok pod bodom 1 upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na uložení trest rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn.3T/197/2006 zo dňa 06.02.2007, kde bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň okresný súd u obžalovaného B. K. za skutok pod bodom 3 upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn.2T/206/2012 zo dňa 10.12.2014, kde bol obžalovanému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn.1T/146/2014.

Obžalovaný B. N. za skutky pod bodmi 1, 4, 7, 8 a 9 bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn.0T/109/2012 zo dňa 21.12.2012, ktorý prevzal dňa 21.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2013 ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Ďalej za skutok pod bodom 6 bol obžalovaný B. N. odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn.0T/15/2013 zo dňa 24.02.2013, ktorý prevzal dňa 24.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.03.2013 ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Ďalej bol obžalovaný B. N. za skutok v bode X odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp.zn.6T/148/2014 zo dňa 16.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaný V. O. bol odsúdený podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 15 mesiacov.

Súčasne rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1T/204/2012 zo dňa 25. mája 2017 bol obžalovaný B. K. oslobodený podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza sp.zn.1Pv/211/2011 zo dňa 12.09.2012 právne posúdený ako trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č.140/1961 Zb. v znení zákona č.227/2005 Z.z., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

-dňa 15.09.2005 o 17.30 hodine na terase Pohostinstva „Y.“ v K. W. v B. pristúpil k poškodenému G. N. a hrozbami zabitím žiadal od neho 23,24 Eur, poškodený zo strachu z obžalovaného mu peniaze odovzdal, po čom obžalovaný poškodenému z rúk vytrhol horský bicykel značky O. a odišiel s ním na neznáme miesto, bicykel poškodenému následne nevrátil, čím poškodený G. N. utrpel škodu 56,43 Eur.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému B. N. povinnosť nahradiť spoločnosti I., a.s. škodu vo výške 29,89 Eur, poškodenému B. L. škodu vo výške 10,-Eur, poškodenej W. N. škodu vo výške 200,-Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd poškodeného B. L. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený G. N. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko v zákonnej lehote ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného V. O. čo do výroku o treste, v neprospech obžalovaného B. N. čo do výrokov o trestoch a v neprospech obžalovaného B. K. čo do výroku o oslobodení spod obžaloby sp.zn.1Pv/211/11.

V písomných dôvodoch svojho odvolania prokurátor namietol vo vzťahu k obžalovanému V. O., že mu okresný súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmienenečným odkladom

na skúšobnú dobu 15 mesiacov, ktorý je podľa názoru prokurátora neprimerane mierny. Trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace je na dolnej hranici trestnej sadzby určenej v zmysle § 231 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, kedy išlo k rôznorodú trestnú činnosť podľa názoru prokurátora nebolo na mieste uložiť obžalovanému V. O. tak mierny trest. Pokiaľ ide o obžalovaného B. N. okresný súd ukladal viacero súhrnných trestov odňatia slobody, avšak pri každom uloženom treste mu bola zohľadnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Dôvodom podania odvolania v neprospech obžalovaného B. N. je nesprávna aplikácia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Len samotné vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nie je dostatočným dôvodom na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Predmetné vyhlásenie nebolo jediným a ani rozhodujúcim dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného za stíhané skutky. Vo veci nebolo zistené žiadne aktívne konanie obžalovaného, ktorým by stíhaný skutok alebo v danom čase možnú dôkaznú núdzu odstránil a napomohol tak skutok objasniť do tej miery, aby mohlo byť o ňom rozhodnuté. Prokurátor má za to, že okresný súd nesprávne priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Nedôvodné priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti zmenilo vzájomný pomer k priťažujúcim okolnostiam a tým aj určenie trestnej sadzby, z ktorej okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu. Navyše obžalovaný ku skutku v bode 9 rozsudku na hlavnom pojednávaní svoju vinu neuznal a urobil k nemu vyhlásenie, že je nevinný. Zmena jeho postoja na hlavnom pojednávaní dňa 25.05.2017 je odôvodnená už vykonanými dôkazmi, ktoré ho z obžalovaného skutku usvedčovali. Pri ukladaní trestov obžalovanému B. N. malo byť prihliadnuté len na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a trestnú sadzbu určiť podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. Na základe takéhoto nedôvodného postupu okresného súdu sú všetky tresty uložené obžalovanému svojou výmerou mimo (pod dolnú hranicu) trestnej sadzby, ktorá by sa na danú vec inak vzťahovala. Vo vzťahu k obžalovanému B. K. súd rozhodol o skutku lúpeže tak, že ho spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. K tomu záveru okresný súd poukázal na výpovede svedkov G. Z., G. Z., pričom poškodenému G. N. okresný súd neuveril. K tomu prokurátor poukázal na rozpor vo výpovediach svedka G. Z. a G. Z. o prítomnosti svedka G. Z. na mieste skutku v čase jeho spáchania. Prokurátor má za to, že uvedený rozpor potom spochybňuje dôveryhodnosť výpovede svedka G. Z. aj o samotnom priebehu žalovaného skutku. Poukázal v tejto súvislosti na to, že svedok bol na mieste v čase skutku „v partii“ s obžalovaným B. K.. Naproti tomu poškodený v prípravnom konaní jednoznačne opísal konanie obžalovaného hoci následne z dôvodu jeho zdravotného stavu sa k veci na hlavnom pojednávaní nevedel vyjadriť. Okresný súd podľa názoru prokurátora nemal vyhodnotiť ako pravdivú výpoveď svedka Z., ktorý bol v danom čase v bližšom kamarátskom vzťahu s obžalovaným B. K. ako s poškodeným. Hoci bola prečítaná výpoveď poškodeného z prípravného konania nebola súdom vyhodnotená ako pravdivá a pre abstinenciu ďalších dôkazov a s ohľadom na výpovede svedkov O., Z., J., ktorým súd uveril a považoval ich výpovede za pravdivé. Svedkovia O. a Z. sa k stíhanému skutku nevedeli vyjadriť, dokonca svedok Z. na danom mieste podľa svojej výpovede ani nebol. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebolo na mieste oslobodenie obžalovaného B. K. spod obžaloby za predmetný skutok lúpeže. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti uloženého trestu vo vzťahu k obžalovanému B. N. a vo vzťahu k obžalovanému V. O. a podľa § 322 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovaným prísnejšie tresty odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. Vo vzťahu k obžalovanému B. K. prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti jeho oslobodenia spod obžaloby pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č.140/1961 Zb. a podľa § 322 ods. 1 Tr. zák. vrátil v uvedenej časti veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný B. N. prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa nemožno stotožniť s názorom odvolateľa, že vo všeobecnosti nie je možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pokiaľ obžalovaný urobí vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a priznal sa súčasne k spáchaniu skutkov v prípravnom konaní ak súčasne nenapomohol skutok objasniť aktívnym konaním v čase dôkaznej núdze. Zo samotnej formulácie tejto poľahčujúcej okolnosti v Trestnom zákone je zrejmé, že sa nevyžaduje na jej aplikáciu napríklad úplné objasnenie trestnej činnosti, urobenie oznámenia o spáchaní trestnej činnosti a podobne. Takéto konanie páchatel'a je napokon inou poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 ods. 1 písm. m/ Tr. zák. Podľa názoru obhajcu obžalovaného je správne aplikovanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 ods. 1 písm. n/ Tr. zák. aj v prípade ak priznanie páchatel'a bolo jedným z významných dôkazov pri objasňovaní trestnej činnosti. Okresný súd mu preto správne priznal túto poľahčujúcu okolnosť a pri ukladaní trestu vychádzal z vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pokiaľ by u

skutku pod bodom 9 napadnutého rozsudku nemohla byť priznaná uvedená poľahčujúca okolnosť vo vzťahu k súhrnnému trestu za skutky pod bodmi 1, 4, 7, 8, 9 rozsudku je podľa jeho názoru správne a zákonné na mieste použiť aj zmierňujúce ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., a to s prihliadnutím na okolnosti prípadu, najmä uplynutie doby 5 rokov od spáchania predmetných skutkov, respektíve doby 12 rokov od spáchania skutku pod bodom 1 rozsudku, ktoré doby treba vzhľadom na pomerne jednoduché trestné činy po skutkovej stránke v tejto veci považovať aj s prihliadnutím na judikatúru súdov Slovenskej republiky a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu za neprimerané na objasnenie a prejedanie veci. Dĺžka tejto doby je preto aj dôvodom na zníženie sankcie inak hrozacej páchatelovi, pokiaľ by trestná činnosť bola rozhodnutá na primeranej dobe. Obžalovaný B. N. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol, respektíve alternatívne navrhol, aby v prípade zrušenia výroku o treste v jeho prípade postupoval odvolací súd v zmysle dôvodov jeho vyjadrenia a uložil mu s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. tresty odňatia slobody v rovnakej výmere ako mu boli uložené napadnutým rozsudkom.

K vyjadreniu obžalovaného B. N. ku odvolaniu prokurátora sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, bližšie písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby krajský súd rozhodol v súlade s petítom odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného B. N. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol, respektíve alternatívne uložil obžalovanému tresty odňatia slobody v rovnakej výmere ako mu boli uložené v napadnutom rozsudku s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák.

Obhajca JUDr. Gabriel Oľšovský v konečnom návrhu krajského súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť pre absenciu materiálneho dôvodu, nakoľko poškodený G. N. na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď z prípravného konania nepotvrdil.

Obžalovaný V. O. na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje toho čo sa stalo a odvtedy vedie riadny život.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 6. júna 2018. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaného B. K. z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného B. K., o výpoveď svedka G. N., ktorý má i procesné postavenie poškodeného, o výpovede svedkov Z. N., G. Z., B. J., V. O., G. Z. a o relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal na vykonané dôkazy a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedených v napadnutom rozsudku. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného B. K. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza č.1Pv/211/2011. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Je potrebné zdôrazniť, že poškodený G. N. pre úraz hlavy na hlavnom pojednávaní okresného súdu si nepamätal okolností skutku a preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný B. K. od samého začiatku popieral, že by od poškodeného G. N. pýtal nejaké peniaze a aj to, že by mal násilím zobrať poškodenému horský bicykel v pohostinstve. Verziu obžalovaného potvrdil vo svojej výpovedi svedok G. Z., ktorý jednoznačne poprel, že by obžalovaný pýtal od poškodeného peniaze a že by násilím poškodenému odobral bicykel. Taktiež je potrebné zdôrazniť výpoveď svedka Z. N. - brata poškodeného, ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že v čase skutku mu brat povedal len toľko, že mu neznáma osoba odcudzila bicykel, ktorý mal odložený, nehovoril nič o tom, že by sa mu niekto vyhrážal, respektíve že by mu niekto zobral násilím peniaze, respektíve bicykel.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, tak toto smeruje najmä do iného hodnotenia dôkazov ako ich vyhodnotil okresný súd. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o oslobodení obžalovaného B. K. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza č.1Pv/211/2011 dostatočne zdôvodnil. Krajský súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, preto hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Okresný súd správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného B. K..

Krajský súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obvinený a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho pričetnosti. Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného (pravidlo in dubio pro reo vyplývajúce zo zásady prezumpcie nevinoty).

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Krajský súd ako súd odvolací nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

K namietanému výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému V. O. krajský súd uvádza, že skutok v bode 1 bol správne právne kvalifikovaný ako trestný čin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. č.140/1961 Zb. v znení zákona č.227/2005 Z.z., pri ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere 0 až 3 roky. Skutok v bode 2, ktorý sa obžalovanému V. O. kladie za vinu bol správne právne kvalifikovaný ako pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č.300/2005 Z.z. v znení zákona č.33/2011 Z.z., pri ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere od 0 do 3 rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému V. O. správne zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Rovnako správne nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému V. O. nezistil.

Krajský súd dospel k záveru, že úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 3 mesiace, ktorý mu bol podmienene odložený so skúšobnou dobou vo výmere 15 mesiacov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného V. O. spoločnosťou.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest uložený obžalovanému V. O. okresným súdom neprimerane mierny. V súvislosti so skutkom v bode 1 je potrebné nad rámec úvah okresného súdu dodať, že tento skutok bol spáchaný dňa 13.01.2005, teda pred viac ako 12 rokmi od vyhlásenia napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý bol vyhlásený dňa 25.05.2017 a skutok v bode 2 bol spáchaný koncom mesiaca máj 2011, teda pred 6 rokmi od vyhlásenia rozsudku okresného súdu. Bolo preto namieste zohľadniť i v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu dĺžku trestného konania do výšky ukladaného trestu odňatia slobody vo vzťahu k obžalovanému V. O..

Pokiaľ ide o ukladanie druhu a výmery trestu obžalovanému B. N. (skutky pod bodmi č. 1, 4, 5, 6, 7, 8 a 9), okresný súd správne obžalovanému B. N. ukladal tri samostatné súhrnné tresty (pri prvom súhrnnom treste- súhrnný trest za skutky v bodoch 1, 4, 7, 8 a 9 vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn.0T/109/2012 zo dňa 21.12.2012, ktorý prevzal dňa 21.12.2012, pri druhom súhrnnom treste- súhrnný trest za skutok v bode 6 vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn.0T/15/2013 zo dňa 24.02.2013, ktorý mu bol doručený dňa 24.02.2013 a pri treťom súhrnnom treste- súhrnný trest za skutok v bode 5 vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp.zn.6T/148/2014 zo dňa 16.12.2014).

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu správne zistil na strane obžalovaného B. N. dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Rovnako správne zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Krajský súd žiadne iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti nezistil.

Nepodmienené súhrnné tresty odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 14 mesiacov, vo výmere 8 mesiacov a vo výmere 12 mesiacov aj podľa záverov krajského súdu zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňujú všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov i zistené pomery obžalovaného B. N. a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného B. N. spoločnosťou. Krajský súd dospel k záveru, že tresty uložené obžalovanému B. N. sú zákonné, primerané a spravodlivé.

Rovnako správne sú výroky o spôsobe výkonu jednotlivých súhrnných trestov odňatia slobody. Pri prvom súhrnnom treste okresný súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného V. O. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pri druhom súhrnnom treste okresný súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a pri treťom súhrnnom treste okresný súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ prokurátor vo svojom odvolaní namieta nesprávne priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, krajský súd vo viacerých svojich rozhodnutiach už judikoval, že vyhlásenie o vine obžalovaného a jeho prijatie súdom je potrebné považovať i za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (v tejto súvislosti poukazujem na uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016 ako i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016 a taktiež na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44). Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 257 ods. 5 Tr. por., po priznaní obžalovaným sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 m, to je že pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu a ani dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku, nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.